

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXV. Quod cūm Synodus ad Imperat. non venisset, Eusebiani Athanasium criminati sunt, quasi minatus esset aversurum se annonam, quae ab urbe Alexandria praebebatur Constantinopoli. Qua re commotus

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. λδ΄.

ὅτι τῆς συνόδου μὴ ἰδούσης παρὰ τὸν βασιλέα, οἱ παῖδες ἐυσέβιον διέβαλλον ἀθανάσιον, ὡς ἀπειλήσαντα ἀποστρέφειν τὸν εἶποι τὸν ἐκ τῆς ἀλεξανδρείας τῷ κωνσταντίνῳ σὺλεις χορηγίμων· ἰσ' οἱ κινθῆεις ὁ βασιλεὺς εἰς ἔξορίαν ἐξίπεμψε τὸν ἀθανάσιον, κελύσας τὰς γαλλίας οἰκεῖν·

Τὰ δὲ τὰ γράμματα εἰς ἀγῶνα ἔδυν ἐν τῇ συνόδῳ κατέσπασε· καθ' οἱ μὲν πλείους ἐπιτάς ἑαυτῶν ἐχώρησαν πόλεις· ὁ δὲ παῖς ἐυσέβιον καὶ θεόγνην ἐμάειν, πατὴρ φιλόνη καὶ ἑρσάκιον καὶ βαλέντα, εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν ἐλθόντες, ἐκέτι παῖς ποτηρίαις καταγότῃ ἢ τραπέζης ἢ δροσνίας ἀναξεδέντῃ· ζήτησιν ἡρώδῃ σιωπῶντες· ἀλλ' ἔπειτα ἑτέρον χωρῆσαι διαβολὴν, διδάξαντες τὸν βασιλέα, ὡς εἶπ' ἀθανάσιον ἀπειλήσας κωλύσειν πεμψῆναι τὸν σῆτον, τὸν δὲ ἔδρας ἐκ τῆς ἀλεξανδρείας εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν κομιζόμενον, καὶ τῶν λεγομένων παῖδα ἀθανάσιον ἀνηκούσας ἀδαμάντιον, ἀνεβίονα, δεσποτῶνα καὶ πέτρον ἔδυν Ἐπισκόπος· ἀλλὰ ἡ δὲ διαβολή, ὅταν ὁ διαβάλλον ἀξιοπίστῃ ἢ τῆσιν ἡσυχασταγῆς ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰς θυμὸν ἀχθῆεις, ἔξοριαν ὑπεβάλλει τὸν ἀθανάσιον, τὰς γαλλίας κελύσας οἰκεῖν. Φασὶ δὲ πινεὶς τῆσιν πεποικῆναι τὸν βασιλέα, Ἐπισκόπῳ τῷ ἐνωθῆναι τὴν ἐκκλησίαν, ἐπεισθὲν ἀθανάσιον· πάντῃ κοινῶνται τοῖς παῖσι ἀρεῖον ἐξεπέπετο· ἀλλ' ἔδυν μὲν ἐν τριβῆσιν τῆς γαλλίας δῆγαγῃ.

Κεφ. λς΄.

Περί μαρκέλλου ἁγίου καὶ ἀστέριου σοφιστῆ.

Οἱ δὲ ἐν κωνσταντίνου πόλιν σωμαχθέντες Ἐπισκοποὶ, καὶ μαρκέλλον τὸν ἁγίου τῆς ἐν τῇ μικρῇ γαλατία καθεῖλον, δι' αἰτίαν τοιαύτην· ἀστέριος τις ἐν καππαδοκίᾳ σοφιστικὴν μετιὼν, τὴν μὲν κατέλειπε χερσιανίσειν ἢ ἐπηγέλλετο ἐπεχειρεῖν ἢ καὶ λόγους συζητῆσαι, οἱ μὲν καὶ νῦν φέρειν, δι' ὧν τὸ ἀρεῖον σωῖσι δόγμα, τὸν χερσὸν ἔτω λέγων εἶναι θεῶν δύναμις, ὡς εἴρη παρὰ μούσῃ τὴν ἀκρίδα καὶ τὴν κάμπην δύναμις εἶναι θεῶν, καὶ ἕτερα ἄλλα παρὰ πῆλυσια· Ἐπισκόπῳ δὲ ἀστέριον σιωπῶν

CAPUT XXXV.

Quod cum Synodus ad Imp. non venisset, Eusebiani Athanasium criminari sunt, quasi minatus esset aversum se annonam, que ab urbe Alexandria praebeatur Constantino- poli. Qua re commotus Imp. Athanasium in Gallias relegavit.

HÆ literæ, eos, qui in Concilio ad- herant, anxios & sollicitos reddide- runt. Quocirca complures quidem ex illis ad proprias civitates reverfi sunt. Eusebius vero & Theognis ac Maris at- que Patrophilus cum Ursacio & Valen- te, Constantinopolim profecti, non am- pliùs de calice contracto, nec de mensa subverfa, nec de sede Arsenii inquisitio- nem fieri permiserunt: sed ad aliàm con- versfi sunt calumniam, Imperatori sug- gerentes comminatum esse Athanasium, prohibitorum se, ne annona mitteretur, quæ quotannis ex urbe Alexandria Con- stantinopolim vehi consueverat: & A- damantium, Anubionem, Arbathio- nem ac Petrum Episcopos, Athanasium ista dicentem audiisse. Enimvero maxi- mam vim habet calumnia, ubi fide di- gnus habetur calumniator. Hac ratio- ne circumventus Imperator, & ad indi- gnationem provocatus, Athanasium in exilium relegavit, & Gallias incolere præcepit. Sunt qui dicant, Imperato- rem eo consilio istud egisse, ut Ecclesia ad unitatem & concordiam revocaretur, quandoquidem Athanasius com- municare cum Ario ejusque sectatori- bus prorsus recusabat. Sed ille quidem in urbe Galliarum Treveris commora- tus est.

CAPUT XXXVI.

De Marcello Ancyra Episcopo, & de Asterio sophista.

Episcopi vero, qui Constantinopoli conyenerant, Marcellum quoque Episcopum Ancyrae, quæ minoris Gala- tiæ civitas est, tali de causa deposuerunt. Asterius quidam in Cappadocia artem rhetoricam docens, eâ relicta, Chri- stianam religionem profiteri cœpit. Li- bros etiam scribere aggressus est, qui eti- amnum habentur; quibus Ario dogma asserbat: Christum dicens esse virtutem Dei eodem modo, quo locusta & bru- cus apud Moysem virtus Dei esse di- citur; aliaque his similia. Verfabatur autem assidue idem Asterius cum Epif-